

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/381/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

282/2011. (X. 5.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. július 4-én előterjesztett **panaszát** a 2011. október 5-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testület megállapítása szerint a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2011. július 4-én a Testület panaszbejelentő nyomtatványán, postai úton terjesztette elő panaszát a Testülethez, amelyben a vele szemben 2011. június 25-én történt rendőri mulasztást (feljelentés fel nem vételét) sérelmezte.

I.

A panaszbeadvány szerint 2011. június 24-én a panaszost egy ismeretlen személy megtámadta a menetrend szerint közlekedő helyközi járatú autóbuszon, és ököllel arcon ütötte. A panaszos másnap bement a Sz.-i Rendőrkapitányságra, hogy feljelentést tegyen a bűncselekmény miatt. A rendőrségen nem vettek fel jegyzőkönyvet, csak egy feljegyzés készült és azt mondták a panaszosnak, hogy azt fogják megküldeni a B.-i Rendőrkapitányságra.

A panaszos szerint ezt követően napokig nem tudtak a feljegyzésről a B.-i Rendőrkapitányságon, ezért a panaszos 2011. június 29-én ismét megjelent a Sz.-i Rendőrkapitányságon.

---

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos sérelmezi, hogy panaszának megírásáig egyik rendőrkapitányságról sem kapott értesítést, hogy megindult-e az eljárás. Előadása szerint három tanúval, és az autóbusz vezetőjével tudja bizonyítani a vele szembeni támadást.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt rendőri mulasztásról, illetőleg megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, valamint a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A rendőrség tájékoztatása alapján a panaszost a Sz.-i Rendőrkapitányságon 2011. június 25-én egy r. törzssászlós, 29-én pedig egy r. zászlós fogadta, mindketten a Közrendvédelmi, Közlekedésrendészeti és Határrendészeti Osztály Ügyeleti Csoportjának beosztottjai és a kérdéses napokon ügyeletes tiszti szolgálatot láttak el.

2) A Sz.-i Rendőrkapitányság vezetőjének tájékoztató levele a panaszolt mulasztással összefüggésben az alábbiakat tartalmazza.

A panaszos 2011. június 25-én tett bejelentése nyomán – többek között, mivel a feljelentés nem igényelt azonnali intézkedést, illetve a panaszos szemmel láthatóan ittas állapotban volt – nem került sor a feljelentés jegyzőkönyvben történő rögzítésére. A panaszos megjelenésének tényét és az általa elmondottak lényegét az ügyeletes tiszt „hivatalos feljegyzésben”, jelentésben rögzítette, s ezen irat alapján rendelték el a nyomozást. A panaszos 2011. július 7. napján történt tanúkenti kihallgatását követően az ügyben keletkezett iratokat az illetékességgel rendelkező B.-i Rendőrkapitánysághoz áttették.

A tájékoztató levél tartalmazza azt is, hogy „a Sz.-i Rendőrkapitányságon a szóban tett feljelentéseket, bejelentéseket, panaszokat jegyzőkönyvbe foglalják; a távbeszélőn felvett feljelentéseket, bejelentéseket, panaszokat hivatalos feljegyzésben, jelentésben rögzítik, illetve a 36/2008. (OT 19.) ORFK utasítás hatálya alá tartozó közérdekű kérelmek, panaszok és bejelentések, valamint a rendőri intézkedések elleni panaszok esetén az ORFK utasítás rendelkezései alapján rögzítik azokat. A törvényi rendelkezéseken – illetve a fenti ORFK utasításon – kívül nincs belső rendelkezés (utasítás) a jegyzőkönyvek elkészítése tekintetében, bár a gyakorlatban azokat legtöbbször a szolgálati előjárója által kijelölt nyomozó, kivételesen a szolgálati előjárója által kijelölt körzeti megbízott rögzíti”.

3) A panaszost 2011. június 25. és 29. napján fogadó ügyeletesek jelentésben nyilatkoztak a panaszolt rendőri intézkedés részleteit illetően.

a) A panaszost 2011. június 25-én fogadó r. törzssászlós ügyeletes jelentése szerint a kérdéses napon 13 óra 30 perc körül jelent meg a panaszos a Sz.-i Rendőrkapitányságon. Elmondta, hogy be szeretné jelenteni, hogy 2011. június 24-én 13 óra körül egy általa ismeretlen férfi a menetrend szerint közlekedő autóbuszon, B. és Ó. települések közötti útszakaszon egy alkalommal arcon ütötte, az ütés következtében azonban nem sérült meg. A panaszos arra nem tudott választ adni, hogy miért nem jelentette az esetet azonnal, illetve az elkövetőről nem tudott személyleírást adni.

A r. törzssászlós tájékoztatta a panaszost, hogy a bejelentéséről jegyzőkönyvet „technikai okok miatt” nem áll módjában felvenni, továbbá – mivel nem áll fenn olyan körülmény, amely azonnali rendőri intézkedést kívánna – a bejelentéséről hivatalos feljegyzést fog készíteni. A rendőr azt is elmondta a panaszosnak, hogy amennyiben ragaszkodik a bejelentése jegyzőkönyvben való rögzítéséhez, abban az esetben várnia kell, amíg berendeli a bűnügyi készenlétet, vagy pedig fáradjon vissza a rendőrkapitányságra a hétvégét követő első munkanapon. A r. törzssászlós tájékoztatást adott a panaszosnak egyrészt arról, hogy ügyével kapcsolatban a hatáskör és illetékesség vizsgálatát követően fog értesítést kapni, hogy a B.-i vagy a Sz.-i Rendőrkapitányság fog eljárni, másrészt pedig arról is, hogy amennyiben úgy érzi, hogy sérülése keletkezett, menjen el orvoshoz és szerezzen be látteleletet.

A r. törzssászlós jelentése szerint a panaszos a bejelentés során szemmel láthatóan ittas állapotban volt, lehelete erősen alkoholszagú volt. Viselkedése arrogáns, lekezelő volt, és folyamatosan az ügygel összefüggésbe nem hozható dolgokkal vágott a rendőr szavába, hangoztatva, hogy ő kicsoda és milyen pozíciót tölt be. A rendőr azt is megjegyezte, hogy a panaszos több alkalommal „összefüggéstelenül motyogott”.

b) A panaszost 2011. június 29-én fogadó r. zászlós ügyeletes jelentése szerint aznap 16 óra körül jelent meg a panaszos a Sz.-i Rendőrkapitányságon. Elmondta, hogy négy nappal korábban bejelentést tett. Az akkor szolgálatban levő ügyeletvezető – akinek a nevére már nem emlékezett a panaszos – felvette a bejelentést és azt a felvilágosítást adta neki, hogy az ügyben továbbiakban (a hatáskör és illetékesség megállapítása után) valószínűleg a B.-i Rendőrkapitányság fog eljárni. A panaszos június 29-én járt a B.-i Rendőrkapitányságon, ahol azonban az általa tett bejelentéssel kapcsolatban nem tudtak semmit.

A panaszos a 2011. június 29-ei megjelenése alkalmával sérelmezte, hogy ennyi idő elteltével kellett volna őt értesíteni. Elmondta, hogy a Sz.-i Rendőrkapitányságon biztosan nem foglalkoztak az ügyével és lehet, hogy nem is készült semmilyen hivatalos feljegyzés.

A r. zászlós ezt követően leellenőrizte, hogy június 25-én a panaszos által bejelentett ügygel kapcsolatban készült hivatalos feljegyzés. A rendőr tájékoztatta a panaszost, hogy az eljárás megindult, hivatalos úton fogják értesíteni a továbbiakban. A r. zászlós azt is elmondta a panaszosnak, hogy a hivatalos munkaidő már letelt, az ügyintézővel már nem tud beszélni, ezért az ügyben tett intézkedésekről nem tud neki felvilágosítást adni. A panaszos az ügy pontos körülményeit nem volt hajlandó elmondani, mert azokat a bejelentést felvevő ügyeletvezetőnek már elmondta.

A r. zászlós jelentésében megjegyezte, hogy a panaszos a beszélgetés során arrogánsan, hangosan és kioktatóan beszélt, több alkalommal megjegyzést tett a Sz.-i Rendőrkapitányságra, hogy ott „nem csinál senki semmit, és minek vannak ők ott”.

4) A rendőrkapitányság megküldte a panaszos bejelentése alapján indult büntetőeljárás addig keletkezett iratanyagát, amelyből kiderül, hogy a Büntető törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 271. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő garázdaság vétségének megalapozott gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen folytatták – az iratanyag megküldésének időpontjában – a nyomozást.

a) Az iratanyag tartalmazza a 2011. június 25. napján 13 óra 50 perckor készült hivatalos feljegyzést. Az irat szerint a panaszos 13 óra 40 perckor bejelentést tett arról, hogy június 24-én 13 óra körül B. és Ö. települések közötti útszakaszon a menetrend szerint közlekedő autóbusszon a panaszos felszólított egy számára ismeretlen férfit, hogy csomagját vegye le az ülésről, hogy más utas is helyet tudjon foglalni. A férfi felállt és a panaszos anyját szidalmazva egy alkalommal ököllel arcon ütötte őt. A panaszos elmondta, hogy később más utasoktól azt hallotta, hogy az elkövető egy katonatiszt. A panaszos azt is elmondta, hogy sérülése nem keletkezett. A panaszos az elkövetőről nem tudott személyleírást adni, és nem tudta azt sem megindokolni, hogy miért nem tett azonnal bejelentést az esetről.

b) A Sz.-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya 2011. június 30-án a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 170. §-ának (1) bekezdése alapján a Btk. 271. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és aszerint minősülő garázdaság vétségének megalapozott gyanúja miatt nyomozást rendelt el.

A nyomozás elrendeléséről szóló feljegyzés szerint a nyomozás indításának időpontja 2011. június 29., határideje 2011. augusztus 29., eljáró szervként a Sz.-i Rendőrkapitányságot jelölték meg.

c) Egy 2011. július 5-ei feljegyzés szerint aznap az ügy r. zászlós előadója mobiltelefonon felvette a kapcsolatot a panaszossal és két nappal későbbre megidézte a Sz.-i Rendőrkapitányságra tanúkénti kihallgatás céljából.

d) A rendőrség továbbította a Testület részére a panaszos tanúkénti kihallgatásáról készült jegyzőkönyvet is, amelyből kiderül, hogy a panaszos részletes vallomást tett. A Testület a vallomás részletes ismertetésétől jelen állásfoglalásban eltekint, tekintettel arra, hogy a panasz elbírálása szempontjából az nem bír relevanciával.

e) A Sz.-i Rendőrkapitányság 2011. július 7-én határozatával áttette a bűnügyet a B.-i Rendőrkapitánysághoz. A határozat indokolása szerint a bűncselekmény elkövetési helye a B. és Ö. települések közötti útszakasz volt, ezért a B.-i Rendőrkapitányság rendelkezik a nyomozás lefolytatására illetékességgel.

A rendőrség az áttételről szóló határozatban rendelkezett arról, hogy a panaszost mint feljelentőt a határozat egy példányának megküldésével értesítik az eljárási cselekményről.

A rendőrség az áttételről szóló határozatnak egy olyan példányát is továbbította a Testület részére, amelyre kézírással a panaszos rávezette, hogy azt átvette és azt aláírásával – dátum feltüntetés nélkül – tanúsította.

III.

A panaszos beadványából és az utóbb megküldött rendőrségi iratokból kiderül, hogy a panaszos az előző nap őt ért sérelem miatt 2011. június 25-én egyértelműen azért ment be a rendőrségre, hogy ott feljelentést tegyen, illetve azt akarta, hogy feljelentéséről jegyzőkönyv készüljön. A Sz.-i Rendőrkapitányságon jegyzőkönyv (és feljelentés) felvétele helyett csak

egy hivatalos feljegyzés készült, amiről azt mondták a panaszosnak, hogy majd azt fogják megküldeni (helyesen: áttenni) a B.-i Rendőrkapitányságra.

A feljelentés fogalmának alapjául a Testület – törvényi meghatározás hiányában – a belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól és a nyomozási cselekmények jegyzőkönyv helyett más módon való rögzítésének szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet (a továbbiakban: Nyor.) vonatkozó rendelkezését vette. A Nyor. 100. §-a szerint a feljelentés: minden olyan, formához nem kötött – a büntetőeljárás megindítására vagy lefolytatására jogosult szerv vagy más hatóság, illetve a bíróság tudomására hozott – közlés, amely meghatározott vagy ismeretlen személy által elkövetett bűncselekmény gyanújára utaló tényállítást, illetve adatot tartalmaz.

A Testület a panaszolt mulasztás tekintetében az alábbiakra mutat rá. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

Ezen rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások tartoznak, melyek az Rtv. felsorolt fejezeteinek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség...),
- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés...),
- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás...),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem. Jelen esetben a panaszos a büntetőeljárás körébe tartozó mulasztást sérelmezett, amelynek megítélésére a Testületnek nincs hatásköre.

A Testület utal arra, hogy hatásköre vizsgálatánál figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének 2010. október 7-én kelt, a testületi hatáskör kérdésében írt tájékoztató levelére, amely szerint a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 196. §-a szerinti panasz célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatba nem foglalt döntésével, intézkedésével szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt. Ezért a legfőbb ügyész helyettese úgy véli, hogy a Be. 196. §-ában foglalt panasz a Be.-ben szabályozott intézkedés alkalmazásának elrendelése, vagy az intézkedésről való döntés elmulasztása miatti jogsérelem esetén terjeszthető elő.

A Testület ugyanakkor felhívja a panaszos figyelmét a Be. alábbi rendelkezéseire.

A Be. 170. §-ának (1) bekezdése a nyomozás megindításának alapjáról úgy rendelkezik, hogy a nyomozás az ügyésznek vagy a nyomozó hatóságnak hivatali hatáskörében, valamint a nyomozó hatóság tagjának hivatali minőségében tudomására jutott adatok alapján vagy feljelentésre indul meg. Ugyanezen törvényhely (3) bekezdése arra vonatkozóan tartalmaz rendelkezést, hogy a feljelentés megérkezésekor a nyomozó hatóságot milyen intézkedési kötelezettség terheli. A nyomozás elrendeléséről a feljelentés megérkezésétől számított 3 napon belül kell határozni, feltéve, ha a feljelentést nem utasítják el, vagy a feljelentés kiegészítésére nincs szükség. A nyomozó hatóság az általa elrendelt nyomozásról, illetőleg a feljelentés elutasításáról 24 órán belül értesíti az ügyészt. (Továbbá: amennyiben a feljelentést nem a sértett tette, de a személye ismert, a nyomozás elrendeléséről értesíteni kell a sértettet is. Külön jogszabály határozza meg, hogy a nyomozás elrendeléséről, illetőleg megszüntetéséről szóló értesítést az e törvényben meghatározottakon kívül kinek kell megküldeni.)

A feljelentés szabályait a Be. 171-172. §-ai szabályozzák. A feljelentés megtétele általában egy bárkit megillető jogosultság – kivételesen kötelezettség [ld. a Be. 171. § (1) bekezdés 2. mondatát, illetve a (2) bekezdést] –, amit a 171. § (1) bekezdése úgy fogalmaz meg, hogy „Bűncselekmény miatt bárki tehet feljelentést.”

A Be. 172. §-a pedig az alábbiak szerint rendelkezik a feljelentés megtételének helyéről, módjáról, illetve a feljelentés nyilvántartásba vételéről. A feljelentést rendszerint az ügyésznél vagy a nyomozó hatóságnál kell írásban vagy szóban megtenni. A szóban tett feljelentést jegyzőkönyvbe kell foglalni. A feljelentést nyomban nyilvántartásba kell venni. A feljelentést más hatóság és a bíróság is elfogadhatja, de köteles azt a nyomozó hatóságnak megküldeni. Ha a feljelentés azonnali intézkedést kíván, azt el kell fogadni. Ha a feljelentést nem a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező ügyésznél, illetve nyomozó hatóságnál tették, a feljelentést ez is köteles átvenni, illetőleg jegyzőkönyvbe foglalni, és az eljárásra jogosultnak megküldeni. A távbeszélőn vagy más technikai eszközzel történt feljelentésre az előzőekben foglaltakat kell megfelelően alkalmazni.

A nyomozás során igénybe vehető jogorvoslatokat szabályozó cím alatt a Be. 196. § (1) bekezdése úgy szól, hogy akinek az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított 8 napon belül panasszal élhet.

IV.

A Testület az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése alapján, hatáskörének hiányában a panasz elutasításáról döntött.

Budapest, 2011. október 5.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET